

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez A. J. miesięczne podstawy wymiaru składek wynoszą :

1. na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne , rentowe i wypadkowe za miesiące:

- styczeń 2008 r. – 1 255,78 zł

- od lutego 2008 r. do stycznia 2010 r. – 1 622,05 zł

2. na Fundusz Pracy za miesiące:

- styczeń 2008 r. – 1 255,78 zł

- od lutego 2008 r. do stycznia 2010 r. – 1 622,05 zł

W treści uzasadnienia organ rentowy wskazał, że A. J. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgłosiła się od dnia 8 stycznia 2008 r. do ubezpieczeń społecznych oraz złożyła deklarację rozliczeniową za styczeń 2008 r. w której obliczyła i rozliczyła składki na ubezpieczenia społeczne (emerytalne , rentowe , chorobowe i wypadkowe) i na Fundusz Pracy od miesięcznej podstawy ich wymiaru wynoszącej 1 255,75 zł tj. kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe proporcjonalnie zmniejszonej do dni podlegania w/w ubezpieczeniom. W deklaracji rozliczeniowej za miesiąc luty 2008 r. z identyfikatorem deklaracji 1 lutego 2008 r. przesłanej w dniu 7 marca 2008 r. obliczyła i rozliczyła składki na ubezpieczenie społeczne (emerytalne , rentowe , chorobowe i wypadkowe) i na Fundusz Pracy od miesięcznej podstawy ich wymiaru wynoszącej 1 622,95 zł tj. kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Za miesiące od marca 2008 r. do stycznia 2010 r. deklaracje rozliczeniowe zostały utworzone systemowo na podstawie złożonej przez A. J. w obowiązującym terminie deklaracji rozliczeniowej za luty 2008 r.

W dniu 29 listopada 2011 r. A. J. złożyła deklaracje rozliczeniowe korygujące od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r. od miesięcznych podstaw ich wymiaru wynoszących odpowiednio: za styczeń 2008 r. – 261,53 zł , za miesiące od lutego 2008 r. do grudnia 2008 r. – 337,80 zł , za miesiące od stycznia 2009 r. do grudnia 2009 r. – 382,80 zł oraz styczeń 2010 r. – 395,10 zł. W w/w deklaracjach rozliczeniowych A. J. wskazała również zerowe składki na Fundusz Pracy(składki na ubezpieczenie zdrowotne w złożonych deklaracjach za miesiące od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r. zostały wykazane w prawidłowej wysokości).

W ocenie organu rentowego prawidłowymi są kwoty zadeklarowane przez A. J. w złożonych w ustawowym terminie deklaracjach , a nie kwoty wskazane w deklaracjach korygujących.

/decyzja.35-39 akt ZUS/

W dniu 31 marca 2014 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie A. J. od powyższej decyzji. W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych błędnie ustalił stan faktyczny i tym samym zaskarżona decyzja powinna zostać zmieniona w ten sposób, że miesięczne podstawy wymiaru składek od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r. powinny wynieść 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia (tj. przypisane kodami zgłoszenia (...)) tj. zgodnie z dokonaną korektą (której wnioskodawczyni dokonała na wniosek pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych A. Ł.).

/odwołanie k.2-5/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 30 kwietnia 2014 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.10-11/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

A. J. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgłosiła się od dnia 8 stycznia 2008 r. do ubezpieczeń społecznych oraz złożyła deklarację rozliczeniową za styczeń 2008 r. w której obliczyła i rozliczyła składki na ubezpieczenia społeczne (emerytalne , rentowe , chorobowe i wypadkowe) i na Fundusz Pracy od miesięcznej podstawy ich wymiaru wynoszącej 1 255,75 zł tj. kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe proporcjonalnie zmniejszonej do dni podlegania w/w ubezpieczeniom. W deklaracji rozliczeniowej za miesiąc luty 2008 r. z identyfikatorem deklaracji 1 lutego 2008 r. przesłanej w dniu 7 marca 2008 r. obliczyła i rozliczyła składki na ubezpieczenie społeczne (emerytalne , rentowe , chorobowe i wypadkowe) i na Fundusz Pracy od miesięcznej podstawy ich wymiaru wynoszącej 1 622,95 zł tj. kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. W deklaracjach wskazano kod tytułu ubezpieczenia jako (...).

/deklaracje rozliczeniowe k.17-19 akt ZUS/

Za miesiące od marca 2008 r. do stycznia 2010 r. deklaracje rozliczeniowe zostały utworzone systemowo na podstawie złożonej przez A. J. w obowiązującym terminie deklaracji rozliczeniowej za luty 2008 r.

/ustalenia w aktach ZUS/

We wskazanym okresie wnioskodawczyni miała prawo do deklarowania do podstawy wymiaru składek kwoty nie niższej niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

/bezsporne/

W dniu 29 listopada 2011 r. A. J. złożyła deklaracje rozliczeniowe korygujące od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r. od miesięcznych podstaw ich wymiaru wynoszących odpowiednio: za styczeń 2008 r. – 261,53 zł , za miesiące od lutego 2008 r. do grudnia 2008 r. – 337,80 zł , za miesiące od stycznia 2009 r. do grudnia 2009 r. – 382,80 zł oraz styczeń 2010 r. – 395,10 zł. W w/w deklaracjach rozliczeniowych A. J. wskazała również zerowe składki na Fundusz Pracy.

/ustalenia w aktach ZUS/

Wnioskodawczyni A. J. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej w 2008 r., ale pomimo możliwości opłacania składek w preferencyjnej wysokości (z uwagi na swoją niewiedzę) opłacała składki zgodnie z w/w deklaracjami. Po otrzymaniu pisma z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz telefonicznej rozmowie z pracownikiem organu rentowego tj. A. Ł. wnioskodawczyni dokonała stosownej korekty. Z uwagi na posiadaną przez wnioskodawczynię nadpłatę , jej księgowy (L. K.) uwzględnił ten fakt w kolejnych składanych deklaracjach (bieżące składki ZUS miały być potrącane z nadpłaty). Korekty zostały zakwestionowane przez organ rentowy w momencie gdy wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim. W chwili obecnej wnioskodawczyni nie prowadzi działalności gospodarczej.

/zeznania wnioskodawczyni k.21 w związku z zeznania wnioskodawczyni min.00:25:14 protokołu rozprawy z dnia 16 grudnia 2015 r./

L. K. składał stosowne deklaracje (w tym skorygował deklarację za 24 miesiące) za wnioskodawczynię po telefonicznych rozmowach z A. Ł. . Pracownik ZUS uważał, że wnioskodawczyni zgłosiła się z kodem preferencyjnym

i tym samym powinna płacić inne składki. L. K. wyliczał nadpłaty. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wystawił zaświadczenie, z którego wynika, że istnieje nadpłata.

/zeznania świadka L. K. 00:04:58 protokołu rozprawy z dnia 7 lipca 2015 r. w związku z zeznaniami świadka L. K. min.00:13:52 protokołu rozprawy z dnia 16 grudnia 2015 r., zaświadczenie k.82/

A. Ł. w ramach powierzonych jej w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych obowiązków pracowniczych zajmowała się wydawaniem decyzji, opracowywaniem spraw, a także monitorowaniem deklaracji. W przypadku stwierdzenia, że deklaracje są źle złożone to kontaktowała się z płatnikiem i prosiła o złożenie prawidłowych dokumentów, mówiła jak należy je skorygować.

/zeznania świadka A. Ł. min.00:04:39 protokołu rozprawy z dnia 16 grudnia 2015 r./

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz w aktach emerytalnych ZUS. W ocenie Sądu nie jest możliwym ustalenie czy wnioskodawczynie czy też jej księgowy uzyskali od pracowników ZUS informacje co do możliwości złożenia stosownej korekty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 18 a ustępem 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (tekst jednolity Dz.U.2013.1442 z późn. zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie zaś z ust 2 przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do osób, które:

- 1) prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność;
- 2) wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Zgodnie z przesłanką przedstawioną w punkcie 1 art. 18a ust. 2 ustawy o sus prawa do opłacania składek od podstawy nie niższej niż 30% minimalnego wynagrodzenia nie posiadają osoby, które już prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, wykonywały działalność twórczą lub artystyczną, prowadziły działalność gospodarczą w zakresie wolnego zawodu w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że wnioskodawczynie z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej pomimo możliwości skorzystania z preferencji w opłacaniu składek naliczała je od wyższej podstawy (w okresie od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r.) , po czym w dniu 29 listopada 2011 r. złożyła deklaracje rozliczeniowe korygujące składki w wysokości preferencyjnej. Wskazać należy, że osoba, która rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej i spełnia warunki co do skorzystania z preferencji, zgłasza się do ubezpieczeń z kodem tytułu ubezpieczeń 05 70 xx. W ten sposób przekazuje oświadczenie, że spełnia warunki. Jednocześnie podkreślić należy, że z tym kodem zgłasza się każda osoba, która prowadzi działalność gospodarczą, do której zastosowanie ma art. 18a u.s.u.s., niezależnie od tego, czy chce skorzystać z możliwości opłacania składek od niższej podstawy, czy też składki na ubezpieczenia społeczne chce opłacać od wyższej podstawy niż minimalna,

jaka ją obowiązuje. Podstawę wymiaru składek stanowi bowiem zadeklarowana kwota i ustawodawca określa tylko jej minimalny pułap. W konsekwencji nie ma przeszkód, aby z kodem 05 70 xx składki były wykazywane od kwoty dużo wyższej niż ustawowe minimum. Składki na ubezpieczenia społeczne mogą być również opłacane co miesiąc od innej podstawy wymiaru. Taka sytuacja jest więc jak najbardziej dopuszczalna. Nie ma zatem obowiązku korzystania z preferencji składkowych i skoro wnioskodawczynie określiła podstawę wymiaru składek w wysokości wyższej to było to zachowanie jak najbardziej dopuszczalne przez prawo. Tym samym w ocenie Sądu wnioskodawczynie nie mogła złożyć korekty co do wysokości podstawy wymiaru skoro jej wysokość była zgodna z prawem i zatem bez znaczenia pozostaje okoliczność czy i w ogóle wnioskodawczynie została wprowadzona w błąd przez pracownika ZUS.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. , odwołanie oddalił i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik postępowania. Sąd zasądził od A. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ZUS Sąd ustalił na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U. 2013, poz.490 , z późn. zm.), mając na uwadze niezbędny nakład pracy pełnomocnika, także charakter sprawy oraz wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczynie.